

НАРЕДБА за заплатите на служителите в държавната администрация

Приета с ПМС № 129 от 26.06.2012 г., обн., ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г., в сила от 1.07.2012 г., изм. и доп., бр. 80 от 19.10.2012 г., в сила от 19.10.2012 г., изм., бр. 103 от 28.12.2012 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 5 от 18.01.2013 г., в сила от 1.01.2013 г., изм. и доп., бр. 27 от 15.03.2013 г., изм., бр. 5 от 17.01.2014 г., в сила от 1.01.2014 г., доп., бр. 50 от 17.06.2014 г., в сила от 17.06.2014 г., изм., бр. 9 от 3.02.2015 г., бр. 1 от 5.01.2016 г., в сила от 1.01.2016 г., доп., бр. 32 от 22.04.2016 г., в сила от 22.04.2016 г., бр. 36 от 13.05.2016 г., изм., бр. 68 от 30.08.2016 г., в сила от 30.08.2016 г., доп., бр. 76 от 30.09.2016 г., в сила от 30.09.2016 г., изм., бр. 103 от 27.12.2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 11 от 31.01.2017 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 44 от 2.06.2017 г., в сила от 2.06.2017 г., бр. 58 от 18.07.2017 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 102 от 22.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., бр. 107 от 28.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 1 от 3.01.2019 г., в сила от 1.01.2019 г., изм. и доп., бр. 5 от 15.01.2019 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 93 от 26.11.2019 г., в сила от 26.11.2019 г., изм., бр. 101 от 27.12.2019 г., в сила от 1.01.2020 г., бр. 9 от 31.01.2020 г., в сила от 31.01.2020 г., изм. и доп., бр. 18 от 28.02.2020 г., в сила от 28.02.2020 г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С наредбата се определят структурата на заплатата, условията и редът за определяне и изменение на заплатите на служителите в държавната администрация.

Чл. 2. (1) Наредбата се прилага за служителите по служебно и по трудово правоотношение в държавната администрация.

(2) Наредбата се прилага при:

1. възникване, изменение и прекратяване на служебното и трудовото правоотношение;
2. разработването на вътрешните правила за заплатите и свързаните с тях други вътрешни актове;
3. определяне и изменение на заплатите на служителите.

Глава втора БРУТНА ЗАПЛАТА

Чл. 3. (1) Брутната заплата се състои от основна заплата и допълнителни възнаграждения.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 76 от 2016 г., в сила от 30.09.2016 г.) Основната месечна заплата се определя по нива и степени съгласно приложение № 1, като се отчита нивото на заеманата длъжност, квалификацията и професионалният опит, освен ако друго не е определено в специален закон.

(3) Нивата на основните месечни заплати се определят въз основа на длъжностните нива в Класификатора на длъжностите в администрацията (КДА).

(4) (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Всяко ниво на основните месечни заплати за длъжност включва четири степени, всяка от които има минимален и

максимален размер на основната месечна заплата на служителите, заемащи длъжности в съответното ниво.

Чл. 4. За заемащите дипломатически длъжности в дипломатическата служба, определени в Класификатора на дипломатическите длъжности, размерите на минималните и максималните основни месечни заплати по длъжностни нива са посочени в приложение № 2.

Чл. 5. (1) (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Индивидуалните брутни месечни заплати на служителите в държавната администрация се определят в рамките на разходите за заплати, възнаграждения и задължителни осигурителни вноски по бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет съгласно закона за държавния бюджет на Република България за съответната година и Закона за местното самоуправление и местната администрация.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 80 от 2012 г., в сила от 19.10.2012 г., доп., бр. 50 от 2014 г., в сила от 17.06.2014 г., изм., бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) При определяне на индивидуалните брутни месечни заплати на служителите в структури, които изпълняват функции по управление и контрол на фондове и програми от Европейския съюз, Програмата за сътрудничество "България - Швейцария", програмата "Еразъм +" и съпътстващите я програми, дейности и инициативи, Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство или Норвежкия финансов механизъм, в допълнение към средствата по ал. 1 се вземат предвид и средствата за възнаграждения и задължителни осигурителни вноски, чийто източник са техническите помощи на съответните фондове/програми или средствата, свързани с организацията и управлението на проектите, финансирани по съответните програми.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 50 от 2014 г., в сила от 17.06.2014 г., изм., бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Средствата за индивидуалните брутни месечни заплати/брутните трудови възнаграждения, съответно допустимата за възстановяване част от тях, на служителите по ал. 2, включително разходите за задължителни социални и здравни осигуровки за сметка на осигурителя, дължими във връзка с тези заплати/възнаграждения, в случаите, когато се изплащат за сметка на оперативните програми, съфинансирани от Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз или съответно от Европейския фонд за рибарство или Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, или от Програмата за сътрудничество "България - Швейцария", програмата "Еразъм +" и съпътстващите я програми, дейности и инициативи, Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство, или от Норвежкия финансов механизъм:

1. (изм. – ДВ, бр. 5 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г., доп., бр. 50 от 2014 г., в сила от 17.06.2014 г., изм., бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) може да се изплащат първоначално от бюджета на съответния разпоредител с бюджет, като впоследствие периодично и след верифициране от управляващия орган се възстановяват от техническата помощ по оперативните програми, съфинансирани от Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз или съответно от Европейския фонд за рибарство, или от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, или от Програмата за сътрудничество "България - Швейцария", програмата "Еразъм +" и съпътстващите я програми, дейности и инициативи, Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство, или от Норвежкия финансов механизъм;

2. управляващите органи получават финансиране за изплащане на заплатите/възнагражденията по т. 1 съгласно установените процедури при условията и по реда за предоставяне на безвъзмездна помощ според приложимите правила, действащи за

съответните програми/фондове под формата на авансови, междинни и/или окончателни плащания;

3. след верифициране от управляващите органи разходите се сертифицират по общия ред.

(4) Във вътрешните правила за заплатите на административните структури се определят източниците за финансиране на индивидуалните брутни месечни заплати на служителите в случаите по ал. 2.

Чл. 6. (1) (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) Разходите за основни заплати на държавните служители и на служителите по чл. 107а от Кодекса на труда и дължимите за тях осигурителни вноски за сметка на осигурителя са в размер не по-малък от 70 на сто от разходите за заплати, възнаграждения и задължителни осигурителни вноски по бюджетите на разпоредителите с бюджет.

(2) Когато индивидуалните брутни месечни заплати на служителите или част от тях и съответно дължимите осигурителни вноски за сметка на осигурителя се осигуряват по реда на чл. 5, ал. 2, те не се включват в разходите по ал. 1.

(3) Икономията на разходите за заплати, възнаграждения и задължителни осигурителни вноски може да се използва по реда, предвиден в закона за държавния бюджет на Република България за съответната година.

Глава трета

ОСНОВНА МЕСЕЧНА ЗАПЛАТА

Раздел I

Определяне на индивидуалната основна месечна заплата

Чл. 7. (1) (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Индивидуалните основни месечни заплати на служителите на пълно работно време се определят в рамките на минималния и максималния размер на основната месечна заплата за съответното ниво и степен на основната месечна заплата по приложение № 1.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 36 от 2016 г., изм., бр. 44 от 2017 г., в сила от 2.06.2017 г., бр. 1 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г., доп., бр. 18 от 2020 г., в сила от 28.02.2020 г.) Индивидуалните основни месечни заплати на служителите на пълно работно време в специализираната администрация на Изпълнителна агенция "Одит на средствата от Европейския съюз" и на Изпълнителна агенция "Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове може да надвишават с до 20 на сто максималния размер на основната месечна заплата за съответното ниво и степен на основната месечна заплата по приложение № 1.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Индивидуалните основни месечни заплати на служителите по чл. 4 на пълно работно време се определят в рамките на минималния и максималния размер на основната месечна заплата за съответното длъжностно ниво по приложение № 2.

(4) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Индивидуалните основни месечни заплати на служителите, командировани по реда на чл. 86а от Закона за държавния служител, на пълно работно време не може да са по-ниски от основната заплата, получавана от държавния служител преди командироването му.

(5) (Нова – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 22.04.2016 г., изм., бр. 68 от 2016 г., в сила

от 30.08.2016 г., отм., бр. 18 от 2020 г. , в сила от 28.02.2020 г.).

(6) (Нова – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 93 от 2019 г., в сила от 26.11.2019 г.) Индивидуалните основни месечни заплати на служителите, заемащи длъжностите в областта на информационните технологии по чл. 7а, ал. 1 – 10 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, приета с Постановление № 129 на Министерския съвет от 2012 г. (обн., ДВ, бр. 49 от 2012 г.; попр., бр. 75 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 80 и 103 от 2012 г., бр. 30 и 37 от 2015 г., бр. 27, 36, 76, 79 и 86 от 2016 г. и бр. 9 и 44 от 2017 г.), както и на ръководителите на структурни звена, в които има такива длъжности, може да надвишават с до 60 на сто максималния размер на основната месечна заплата за съответното ниво и степен на основната месечна заплата по приложение № 1 след съгласуване с председателя на Съвета за административната реформа.

(7) (Нова – ДВ, бр. 18 от 2020 г. , в сила от 28.02.2020 г.) Индивидуалните основни месечни заплати на служителите, заемащи длъжности в областта на летателната експлоатация, лицензиране на авиационния персонал и летателна годност на гражданските въздухоплавателни средства по чл. 7, ал. 6 – 8 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, както и на ръководителите на структурни звена, в които има такива длъжности, може да надвишават с до 60 на сто максималния размер на основната месечна заплата за съответното ниво и степен на основната месечна заплата по приложение № 1.

(8) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 27 от 2013 г., предишна ал. 5, бр. 32 от 2016 г., в сила от 22.04.2016 г., предишна ал. 6, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г., предишна ал. 7, бр. 18 от 2020 г. , в сила от 28.02.2020 г.) Индивидуалните основни месечни заплати на служителите на непълно работно време се определят пропорционално на законоустановеното работно време.

Чл. 8. Индивидуалните основни месечни заплати на служителите, които постъпват за първи път в съответната административна структура и притежават определения с КДА минимален професионален опит, се определят в рамките на степен 1 от нивото на основната месечна заплата за длъжността.

Чл. 9. (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Индивидуалните основни месечни заплати на служителите, които постъпват за първи път в съответната административна структура и имат професионален опит, надвишаващ минималния за длъжността, се определят, както следва:

1. при професионален опит, надвишаващ минималния за длъжността с до 1 година – в рамките на степен 1 на нивото на основната месечна заплата за длъжността;
2. при професионален опит, надвишаващ минималния за длъжността с от 1 до 7 години – в рамките на степен 2 на нивото на основната месечна заплата за длъжността;
3. при професионален опит, надвишаващ минималния за длъжността с над 7 години – в рамките на степен 3 на нивото на основната месечна заплата за длъжността.

Чл. 10. Размерите на индивидуалните основни месечни заплати на служителите по чл. 4 се определят от органа по назначаването.

Раздел II

Увеличение на индивидуалната основна месечна заплата

Чл. 11. (1) Индивидуалната основна месечна заплата може да се увеличава в следните случаи:

1. когато служителят получи годишна оценка на изпълнението на длъжността не по-ниска от "Изпълнението отговаря не напълно на изискванията";

2. (изм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) при завръщане от отпуск за бременност, раждане и осиновяване или за отглеждане на дете по чл. 163, 164, 164а и 164б от Кодекса на труда;

3. след изтичане на срока за изпитване;

4. при завръщане от отпуск или от командировка с продължителност повече от една година или при възстановяване на уволнен служител;

5. при завръщане на служител, изпратен в друга административна структура по реда на чл. 81б от Закона за държавния служител;

6. при преназначаване на друга длъжност в по-високо ниво на основната месечна заплата.

(2) Увеличенията на индивидуалните основни месечни заплати се извършват в рамките на разходите по чл. 5 при спазване изискванията на чл. 7.

(3) (Нова – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Ако след увеличаване на индивидуалната основна месечна заплата на основанията по ал. 1, т. 1 – 5 размерът ѝ надхвърли максималния размер за определената по реда на чл. 9 степен за съответното длъжностно ниво, на служителя се определя и по-висока степен на основната месечна заплата, чийто максимален размер е по-висок от увеличената му индивидуална основна месечна заплата, с изключение на служителите, чиито заплати са определени в степен 4 на съответното длъжностно ниво.

Чл. 12. (1) (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Индивидуалната основна месечна заплата на служителя може да се увеличава въз основа на последната годишна оценка на изпълнението на длъжността с изключение на случаите, когато годишната оценка е "Неприемливо изпълнение".

(2) (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Максимално допустимото увеличение по ал. 1 е, както следва:

1. при годишна оценка на изпълнението "Изпълнението отговаря не напълно на изискванията" – до 2 на сто;

2. при годишна оценка на изпълнението "Изпълнението отговаря напълно на изискванията" – до 10 на сто;

3. при годишна оценка на изпълнението "Изпълнението надвишава изискванията" – до 15 на сто;

4. при годишна оценка на изпълнението "Изключително изпълнение" – до 20 на сто.

(3) (Отм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.).

(4) Индивидуалните основни месечни заплати на служителите по чл. 4 може да се увеличават въз основа на последните годишни оценки на изпълнението на длъжността с изключение на случаите, когато годишната оценка е "Неприемливо изпълнение", като при определяне размерите на увеличенията се прилага ал. 2.

Чл. 13. (Отм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.).

Чл. 14. (1) (Доп. - ДВ, бр. 27 от 2013 г., изм., бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Увеличенията на индивидуалните основни месечни заплати по чл. 12 се извършват за всички служители в административната структура, включително за служителите, командировани по реда на чл. 86а от Закона за държавния служител.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Увеличенията по ал. 1 се определят при спазване на следните правила:

1. на служителите в едно административно звено с по-високи годишни оценки на

изпълнението на длъжността се определя по-високо процентно увеличение на индивидуалната основна месечна заплата;

2. на служителите в едно административно звено с еднакви годишни оценки на изпълнението на длъжността се определя еднакво процентно увеличение на индивидуалната основна месечна заплата.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Ръководителят на администрацията определя на административните звена лимити за увеличение на индивидуалните основни месечни заплати по чл. 12, изчислени с еднакъв процент от сумата на индивидуалните основни месечни заплати на служителите от съответното звено, определени преди увеличението.

(4) Алинея 3 не се прилага за служители, които по изискванията на закон не са включени в структурни звена.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Във вътрешните правила за заплатите се конкретизират правилата за увеличенията по чл. 12 съобразно особеностите в структурата и дейността на администрацията.

Чл. 15. (1) (Доп. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Размерите на индивидуалните основни месечни заплати в случаите по чл. 11, ал. 1, т. 2 може да се увеличават при спазване изискванията на Закона за защита от дискриминация, ако по време на ползването на отпуска по чл. 163, 164, 164а и 164б от Кодекса на труда индивидуалните основни месечни заплати в администрацията са били увеличавани на основание чл. 11, ал. 1, т. 1. В този случай увеличението може да се извърши при завръщането от отпуск, както и през следващата година, ако служителят не е получил годишна оценка на изпълнението на длъжността за годината на завръщането поради ползването на отпуска.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Размерите на индивидуалните основни месечни заплати в случаите по чл. 11, ал. 1, т. 3 може да се увеличават до 10 на сто с изключение на случаите, когато размерът на индивидуалната основна месечна заплата на служителя вече е увеличаван въз основа на последната получена годишна оценка на изпълнението на длъжността.

Чл. 16. (1) (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 18 от 2020 г., в сила от 28.02.2020 г.) Размерите на индивидуалните основни месечни заплати в случаите по чл. 11, ал. 1, т. 4 и 5 може да се увеличават при спазване изискванията на Закона за защита от дискриминация.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г., отм., бр. 18 от 2020 г., в сила от 28.02.2020 г.).

(3) (Отм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.).

(4) (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) В Министерството на външните работи размерите на индивидуалните основни месечни заплати при завръщане от командировка по Закона за дипломатическата служба с продължителност повече от една година може да се увеличават в рамките на минималния и максималния размер на основните месечни заплати за съответното длъжностно ниво.

Чл. 17. (1) Размерът на индивидуалната основна месечна заплата на служител, преназначен на друга длъжност в по-високо ниво на основната месечна заплата, може да се увеличава в рамките на степен на по-високото ниво, определена по реда на чл. 9, или в рамките на най-ниската степен на по-високото ниво, чийто максимален размер на основната месечна заплата е по-висок от индивидуалната основна месечна заплата на служителя, ако е по-благоприятно за него.

(2) Размерите на индивидуалните основни месечни заплати на служителите по чл. 4, преназначени на друга длъжност в по-високо длъжностно ниво, може да се увеличават в рамките на минималния и максималния размер на основните месечни заплати за по-високото ниво.

Чл. 18. (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Увеличенията на индивидуалните основни месечни заплати се извършват със заповед на ръководителя на административната структура, издадена в тримесечен срок след настъпване на обстоятелство/а, даващо/и възможност за извършване на увеличението, като в случаите по чл. 11, ал. 3 в заповедта се посочва и новата степен на основната месечна заплата в съответното ниво, а в случаите по чл. 17, ал. 1 - новите ниво и степен на основната месечна заплата.

Глава четвърта

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

Чл. 19. Допълнителните възнаграждения са:

1. допълнително възнаграждение за нощен труд;
2. допълнително възнаграждение за извънреден труд;
3. допълнително възнаграждение за работа през официалните празници;
4. допълнително възнаграждение за времето на разположение;
5. допълнително възнаграждение за постигнати резултати;
6. (нова – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) допълнително възнаграждение по чл. 21, ал. 4 от Закона за държавния служител и чл. 107а, ал. 9 от Кодекса на труда за изпълнение и/или управление на проекти или програми.

Чл. 20. За всеки отработен нощен час или за част от него между 22,00 и 6,00 ч. се заплаща допълнително възнаграждение за нощен труд в размер не по-малък от 0,25 лв.

Чл. 21. (1) За положения извънреден труд се заплаща допълнително възнаграждение за отработеното време, изчислено върху индивидуалната основна заплата, в размер, както следва:

1. за работа през работните дни - 50 на сто;
2. за работа през почивните дни - 75 на сто;
3. за работа през дните на официални празници - 100 на сто;
4. за работа при сумирано изчисляване на работното време - 50 на сто.

(2) За работа на служители с ненормиран работен ден над редовното работно време в работни дни не се заплаща допълнително възнаграждение.

Чл. 22. (1) За работа в дни на официални празници, включени в месечния график, за отработеното време на този ден служителят получава допълнително възнаграждение в размер 100 на сто, изчислено върху индивидуалната основна заплата.

(2) За работа в дни на официални празници извън месечния график освен допълнителното възнаграждение за извънреден труд по чл. 21, ал. 1, т. 3 служителят получава и допълнително възнаграждение в размер 100 на сто, изчислено върху индивидуалната основна заплата за отработеното време.

Чл. 23. За времето на разположение извън местоработата и извън установеното работно време се заплаща допълнително възнаграждение за всеки час или за част от него в размер не по-малък от 0,10 лв.

Чл. 24. (1) (Доп. - ДВ, бр. 80 от 2012 г., в сила от 19.10.2012 г., бр. 27 от 2013 г.) Допълнителното възнаграждение за постигнати резултати се определя за точно и в срок

изпълнение на поставените задачи, включително за служителите, командировани по реда на чл. 86а от Закона за държавния служител, както и за дейности по управление и изпълнение на проекти и програми.

(2) Допълнителното възнаграждение за постигнати резултати може да се изплаща четири пъти годишно - през април, юли и октомври за текущата година и през януари - за предходната година.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 5 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) Разходите за допълнителни възнаграждения за постигнати резултати са в размер не повече от 30 на сто от разходите за заплати, възнаграждения и задължителни осигурителни вноски по бюджетите на разпоредителите с бюджет.

(4) Когато средствата за допълнителни възнаграждения за постигнати резултати и дължимите за тях осигурителни вноски за сметка на осигурителя се осигуряват по реда на чл. 5, ал. 2, те не се включват в разходите по ал. 3.

(5) Размерът на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати, което отделен служител може да получи за една година, не може да надвишава 80 на сто от начислените му за съответната година основни заплати.

Чл. 25. (1) Допълнителните възнаграждения за постигнати резултати се определят въз основа на оценка на структурните звена в административната структура и/или на отделните служители.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 80 от 2012 г., в сила от 19.10.2012 г., изм., бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Определянето на допълнителните възнаграждения за постигнати резултати на служители, които по изискванията на закон не са включени в структурни звена, и на служители, изпълняващи дейности по управление и изпълнение на проекти и програми, се извършва само въз основа на индивидуална оценка. Индивидуалната оценка на служителите, изпълняващи дейности по управление и изпълнение на проекти и програми, се определя въз основа на одобрение/неодобрение на извършената работа.

(3) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Допълнителните възнаграждения на държавни служители, командировани по реда на чл. 86а от Закона за държавния служител, се определят и изплащат от изпращащата администрация въз основа на индивидуална оценка.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Оценяването на резултатите на административните звена се извършва от ръководителя на административната структура въз основа на:

1. изпълнението на целите на звеното, включително на програмите или проектите, за които отговаря;

2. използваните ресурси;

3. други обстоятелства, повлияли върху дейността на звеното през периода.

(5) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Във вътрешните правила за заплатите на административните структури се определят:

1. административните звена и/или служителите, които ще бъдат оценявани, включително служителите, командировани по реда на чл. 86а от Закона за държавния служител;

2. длъжностните лица, които ще определят оценките;

3. за служителите, командировани по реда на чл. 86а от Закона за държавния служител, длъжностното лице, което определя оценката, е ръководителят в приемащата администрация, който възлага задачите и отговаря за дейността на командирования;

4. степените на оценката, включително за служителите, командировани по реда на чл. 86а от Закона за държавния служител;

5. конкретните показатели, критерии, алгоритми и изисквания за определяне на оценките съобразно спецификата на дейността на съответната административна структура;

6. източниците за финансиране на допълнителните възнаграждения за постигнати резултати.

(6) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2013 г.) За служителите, командировани по реда на чл. 86а от Закона за държавния служител, определената индивидуална оценка следва да бъде съобразена със скалата за оценяване на съответната изпращаща администрация.

(7) (Нова – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Служители, които в рамките на длъжностната си характеристика участват в управлението и изпълнението на проекти, съфинансирани със средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове, или на проекти и програми, финансирани от други международни финансови институции и донори, без това да е основна цел на длъжността, която заемат, освен допълнително възнаграждение за постигнати резултати въз основа на оценяването на резултатите на административните звена по ал. 4 получават и допълнително възнаграждение за постигнати резултати въз основа на индивидуална оценка за извършените дейности по разработване, управление и изпълнение на проекти и програми.

(8) (Нова – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Размерите на допълнителните възнаграждения за постигнати резултати за дейностите по управление и изпълнение на проекти и програми по ал. 2 и 7 се определят в рамките на разходите за организация и управление на съответния проект и/или програма.

(9) (Нова – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Служителите, заемащи длъжността "сътрудник по управление на европейски проекти и програми", получават допълнителни възнаграждения за постигнати резултати по ал. 2 само ако за това е осигурен ресурс в рамките на съответните проекти, финансови планове или програми, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове или финансирани от други международни финансови институции и донори.

Чл. 25а. (Нов – ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1) Допълнителното възнаграждение по чл. 19, т. 6 се определя за изпълнението и/или управлението извън установеното работно време и длъжностната характеристика на служителя на:

1. проекти, съфинансирани със средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове, по които съответната администрация е бенефициент или партньор, при условията на чл. 49, ал. 3 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове;

2. проекти и програми, финансирани от други международни финансови институции и донори, по които съответната администрация е бенефициент или партньор.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 18 от 2020 г. , в сила от 28.02.2020 г.) В случаите по ал. 1 размерът на допълнителното възнаграждение по чл. 19, т. 6 е равен на възнаграждението на часова база, което лицето получава за изпълнение на дейностите по длъжностната характеристика.

(3) (Нова – ДВ, бр. 18 от 2020 г. , в сила от 28.02.2020 г.) Допълнителното възнаграждение по чл. 19, т. 6 за изпълнението и/или управлението на проекти и програми, по които съответната администрация е изпълнител, се определя от органа по назначаването/работодателя в рамките на средствата по проекта или програмата.

Чл. 26. (1) За времето на платения годишен отпуск служителът получава възнаграждение, изчислено от основната месечна заплата, определена към момента на започване ползването на отпуска, и броя на работните дни през месеца.

(2) В случаите, когато платеният годишен отпуск се ползва в период, който включва

повече от един календарен месец, среднодневното възнаграждение за всеки ден от отпуска през съответния месец се определя от основната месечна заплата по ал. 1 и броя на работните дни на съответния месец.

(3) Когато с нормативен акт на Министерския съвет от определена дата се увеличават основните месечни заплати на служителите и това увеличение не е включено в размера на основната месечна заплата, определена към момента на започване ползването на отпуска, среднодневното възнаграждение по ал. 1 и 2 се преизчислява и разликата се доплаща.

(4) При прекратяване на правоотношението среднодневният размер на паричното обезщетение за компенсиране на неизползваните дни платен годишен отпуск се определя от размера на основната месечна заплата, определена на служителя към датата на прекратяване на правоотношението, и средномесечния брой на работните дни за съответната година.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на наредбата:

1. "Ниво на основните месечни заплати за длъжност" обхваща групи от длъжности с посочени длъжностни нива от КДА, за които се прилагат едни и същи по стойности степени на основните месечни заплати, като всяко ниво на основните месечни заплати има отделен пореден номер.

2. "Степен на основните месечни заплати за длъжност" е интервал на основните месечни заплати с определена минимална и максимална стойност, приложим към длъжности от посочени длъжностни нива от КДА.

3. "Ръководител на административната структура" е органът по назначаването по Закона за държавния служител /работодателят по Кодекса на труда или упълномощено от него длъжностно лице.

4. (Нова – ДВ, бр. 93 от 2019 г., в сила от 26.11.2019 г.) "Последна годишна оценка на изпълнението на длъжността" е оценката от последното годишно оценяване в администрацията.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на наредбата ръководителят на административната структура:

1. утвърждава нови вътрешни правила за заплатите, като в случаите по чл. 5, ал. 2 определя и източниците за финансиране на индивидуалните брутни месечни заплати;

2. определя индивидуални основни месечни заплати на служителите, така че те, намалени с дължимия данък и със задължителните осигурителни вноски за сметка на осигурените лица, ако са били дължими, да не са по-ниски от получаваните до момента брутни месечни заплати, намалени с дължимите данъци и с дължимите задължителни осигурителни вноски за сметка на осигуреното лице, ако са били дължими;

3. включва в брутните заплати по т. 2:

а) основните месечни заплати или основните месечни възнаграждения;

б) допълнителните възнаграждения, които се изплащат постоянно заедно с полагащите се основни месечни заплати или основни месечни възнаграждения и са в зависимост единствено от отработеното време;

4. може да коригира еднократно в рамките на разходите по чл. 5 и при спазване изискванията на чл. 6, ал. 1 и 2 изчислените по реда на т. 2 и 3 индивидуални основни

месечни заплати;

5. определя нивото и най-ниската степен на основната месечна заплата, чийто максимален размер е по-висок от достигнатата индивидуална основна месечна заплата, изчислена по реда на т. 2, 3 и 4.

(2) Степените на основните месечни заплати на служителите, които имат професионален опит, надвишаващ минималния за длъжността, се определят, както следва:

1. за служителите с професионален опит, надвишаващ минималния за длъжността с от 1 до 3 години - степен 2 на нивото на основната месечна заплата за длъжността;

2. за служителите с професионален опит, надвишаващ минималния за длъжността с от 3 до 7 години - степен 3 на нивото на основната месечна заплата за длъжността;

3. за служителите с професионален опит, надвишаващ минималния за длъжността с над 7 години - степен 4 на нивото на основната месечна заплата за длъжността.

(3) Алинея 2 се прилага само когато е по-благоприятна за служителя.

(4) Когато индивидуалната основна месечна заплата на служителя, определена по реда на ал. 1, т. 2, 3 и 4, е по-ниска от минималната основна месечна заплата за степента, определена по реда на ал. 2, на служителя се определя по-ниска степен, за която определената индивидуална месечна заплата на служителя е по-висока от минималната месечна основна заплата за степента.

(5) Когато размерът на индивидуалната основна месечна заплата на служителя, определен по реда на ал. 1, т. 2 и 3, е по-висок от максималната основна месечна заплата за шеста степен на съответното ниво на основната месечна заплата, на служителя се определя шеста степен, като размерът на индивидуалната месечна заплата на служителя, определен по реда на ал. 1, т. 2 и 3, се запазва.

(6) За служителите, които се намират в законоустановен отпуск, командировка или специализация, срокът по ал. 1 започва да тече от датата на завръщането им на работа, ако преди това не могат да бъдат изпълнени ал. 1 - 5.

(7) Алинея 6 се прилага съответно и по отношение на възстановените служители.

§ 3. През 2012 г. увеличения на индивидуалните основни месечни заплати въз основа на последната годишна оценка на изпълнението на длъжността може да се извършват само в рамките на същата степен на съответното ниво на основната месечна заплата за длъжността в срок три месеца след влизането в сила на наредбата.

§ 4. Наредбата се приема на основание чл. 67, ал. 3 от Закона за държавния служител и чл. 107а, ал. 9 от Кодекса на труда.

§ 5. Наредбата влиза в сила от 1 юли 2012 г.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 1

на Министерския съвет от 10 януари 2014 г.

за изменение на Наредбата за заплатите на

служителите в държавната администрация

(ДВ, бр. 5 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.)

.....

§ 2. Навсякъде в наредбата думите "първостепенните разпоредители с бюджетни кредити", "разпоредител с бюджетни кредити" и "разпоредителите с бюджетни кредити" се заменят съответно с "първостепенните разпоредители с бюджет", "разпоредител с бюджет" и "разпоредителите с бюджет".

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Постановление № 375 на Министерския съвет
от 28 декември 2015 г. за определяне на нов размер
на минималната работна заплата за страната
(ДВ, бр. 1 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.)

§ 4. До приемането на Националния план за действие по заетостта за 2016 г. субсидираното от държавния бюджет трудово възнаграждение на лицата, наети на минимална работна заплата по програми за заетост по Закона за насърчаване на заетостта, се определя от 1 януари 2016 г. в размер 420 лв. за пълен работен месец при осемчасов работен ден и 2,50 лв. часова работна заплата.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Постановление № 372 на Министерския съвет
от 22 декември 2016 г. за определяне на нов размер
на минималната работна заплата за страната
(ДВ, бр. 103 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.)

§ 4. До приемането на Националния план за действие по заетостта за 2017 г. субсидираното от държавния бюджет трудово възнаграждение на лицата, наети на минимална работна заплата по програми за заетост по Закона за насърчаване на заетостта, се определя от 1 януари 2017 г. в размер 460 лв. за пълен работен месец при осемчасов работен ден и 2,77 лв. часова работна заплата.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Постановление № 22 на Министерския съвет
от 22 януари 2017 г. за определяне на нов размер
на минималната работна заплата за страната
(ДВ, бр. 11 от 2017 г., в сила от 1.01.2017 г.)

§ 4. До приемането на Националния план за действие по заетостта за 2017 г. субсидираното от държавния бюджет трудово възнаграждение на лицата, наети на минимална работна заплата по програми за заетост по Закона за насърчаване на заетостта, се определя от 1 януари 2017 г. в размер 460 лв. за пълен работен месец при осемчасов работен ден и 2,78 лв. часова работна заплата.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Постановление № 141 на Министерския съвет от 13 юли 2017 г.
за определяне на нов размер на минималната работна заплата за страната
(ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 1.01.2017 г.)

§ 1. Необходимите средства за изпълнението на постановлението в организациите по § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси се осигуряват в рамките на утвърдените по бюджетите им разходи.

§ 4. До приемането на Националния план за действие по заетостта за 2017 г. субсидираното от държавния бюджет трудово възнаграждение на лицата, наети на минимална работна заплата по програми за заетост по Закона за насърчаване на заетостта,

се определя от 1 януари 2017 г. в размер 460 лв. за пълен работен месец при осемчасов работен ден и 2,78 лв. часова работна заплата.

.....
ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Постановление № 316 на Министерския съвет от 20 декември 2017 г.
за определяне нов размер на минималната работна заплата за страната
(ДВ, бр. 102 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.)

.....
§ 4. До приемането на Националния план за действие по заетостта за 2018 г. субсидираното от държавния бюджет трудово възнаграждение на лицата, наети на минимална работна заплата по програми за заетост по Закона за насърчаване на заетостта, се определя от 1 януари 2018 г. в размер 510 лв. за пълен работен месец при 8-часов работен ден и 3,07 лв. часова работна заплата.

.....
ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Постановление № 320 на Министерския съвет от 20 декември 2018 г.
за определяне нов размер на минималната работна заплата за страната
(ДВ, бр. 107 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.)

.....
§ 3. До приемането на Националния план за действие по заетостта за 2019 г. субсидираното от държавния бюджет трудово възнаграждение на лицата, наети на минимална работна заплата по насърчителната мярка

по чл. 55в от Закона за насърчаване на заетостта и по програми за заетост по Закона за насърчаване на заетостта, се определя от 1 януари 2019 г. в размер 560 лв. за пълен работен месец при осемчасов работен ден и 3,37 лв. часова работна заплата.

.....
ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Постановление № 6 на Министерския съвет от 14 януари 2019 г. за изменение и допълнение на Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация
(ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.)

§ 17. (1) Преди увеличението на индивидуалните основни месечни заплати по чл. 12 през 2019 г. ръководителят на административната структура може еднократно да определи нов размер на индивидуалните основни месечни заплати на отделни служители в рамките на разходите за персонал по бюджета на административната структура за 2019 г. в следните случаи:

1. когато индивидуалната основна месечна заплата на служителя е по-ниска с повече от 5 на сто от средния размер, определен към 31 декември 2018 г., на индивидуалните основни месечни заплати на служителите на същата длъжност в административната структура;

2. когато индивидуалната основна месечна заплата на служителя е по-ниска с повече от 5 на сто от средния размер на индивидуалните основни месечни заплати на служителите на същата длъжност в администрациите от същия вид, ако в административната структура няма служители на същата длъжност, по последните актуални данни за съответната длъжност.

(2) Новият размер на индивидуалната основна месечна заплата се определя до средния размер на заплатата за длъжността съгласно ал. 1, т. 1 и 2 и не може да надвишава с повече от 20 на сто предишния размер на индивидуалната основна месечна заплата на

служителя.

(3) При определянето на размера на заплатата в случаите по ал. 1 се отчитат кариерното развитие и годишните оценки на изпълнението от длъжността на съответните служители за периода 2012 – 2017 г. В случаите по ал. 1, т. 2 необходимите данни се предоставят в едноседмичен срок на ръководителя на административната структура:

1. за централните, областните и общинските администрации – от секретариата на Съвета за административната реформа;

2. за специализираните териториални администрации – от ръководителя на съответния първостепенен разпоредител с бюджет.

(4) За Министерството на външните работи в случаите по ал. 1, т. 1 средният размер се определя, като не се взимат предвид индивидуалните основни месечни заплати на служителите в задграничните представителства.

(5) Новият размер на индивидуалните основни месечни заплати, определени по реда на този параграф, се прилага от 1 януари 2019 г.

(6) Общи указания за прилагането на ал. 1 и 3 се дават от председателя на Съвета за административната реформа.

§ 18. В едномесечен срок от влизането в сила на постановлението ръководителят на административната структура:

1. актуализира вътрешните правила за заплатите в съответствие с измененията и допълненията в Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация;

2. определя нови степени на основните месечни заплати, както следва:

а) степен 1 – на служителите, чиито основни месечни заплати са определени в досегашните степени 1 и 2;

б) степен 2 – на служителите, чиито основни месечни заплати са определени в досегашната степен 3;

в) степен 3 – на служителите, чиито основни месечни заплати са определени в досегашната степен 4;

г) степен 4 – на служителите, чиито основни месечни заплати са определени в досегашните степени 5 и 6.

§ 19. (1) Увеличенията на индивидуалните основни месечни заплати на основание чл. 12 въз основа на годишните оценки на изпълнението на длъжността за 2018 г. влизат в сила от 1 януари 2019 г.

(2) През 2019 г. размерът на увеличението на индивидуалните основни месечни заплати на служителите с годишна оценка на изпълнението за 2018 г. "Изпълнението отговаря не напълно на изискванията" е 3 на сто.

.....
ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Постановление № 350 на Министерския съвет от 19 декември 2019 г.
за определяне размера на минималната работна заплата за страната
(ДВ, бр. 101 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.)

.....
§ 4. До приемането на Националния план за действие по заетостта за 2020 г. субсидираното от държавния бюджет трудово възнаграждение на лицата, наети на минимална работна заплата по насърчителната мярка по чл. 55в от Закона за насърчаване на заетостта и по програми за заетост по Закона за насърчаване на заетостта, се определя от 1 януари 2020 г. в размер 610 лв. за пълен работен месец при осемчасов работен ден и 3,66 лв. часова работна заплата.

.....
ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Постановление № 13 на Министерския съвет от 28 януари 2020 г. за изменение и допълнение на нормативни актове на Министерския съвет
(ДВ, бр. 9 от 2020 г., в сила от 31.01.2020 г.)

.....
§ 9. Увеличенията на индивидуалните основни месечни заплати въз основа на годишните оценки на изпълнението на длъжността за 2019 г. на основание чл. 12 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, приета с Постановление № 129 на Министерския съвет от 2012 г. (обн., ДВ, бр. 49 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 80 и 103 от 2012 г., бр. 5 и 27 от 2013 г., бр. 5 и 50 от 2014 г., бр. 9 от 2015 г., бр. 1, 32, 36, 68, 76 и 103 от 2016 г., бр. 11, 44, 58 и 102 от 2017 г., бр. 107 от 2018 г., бр. 1, 5, 93 и 101 от 2019 г.), и съгласно чл. 64 от Постановление № 381 на Министерския съвет от 2019 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2020 г. (ДВ, бр. 2 от 2020 г.) влизат в сила от 1 януари 2020 г.

.....
ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

към Постановление № 29 на Министерския съвет от 27 февруари 2020 г.
за изменение и допълнение на нормативни актове на Министерския съвет
(ДВ, бр. 18 от 2020 г., в сила от 28.02.2020 г.)

§ 4. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 1, т. 4, която влиза в сила от 1 януари 2020 г.

Приложение № 1

към чл. 3, ал. 2
(Изм. – ДВ, бр. 103 от 2012 г.,
в сила от 1.01.2013 г.,
бр. 5 от 2013 г.,
в сила от 1.01.2013 г.,
бр. 5 от 2014 г.,
в сила от 1.01.2014 г.,
бр. 9 от 2015 г.,
бр. 1 от 2016 г.,
в сила от 1.01.2016 г.,
бр. 103 от 2016 г.,
в сила от 1.01.2017 г.,
бр. 11 от 2017 г.,
в сила от 1.01.2017 г.,
бр. 58 от 2017 г.,
в сила от 1.01.2017 г.,
бр. 102 от 2017 г.,
в сила от 1.01.2018 г.,
бр. 107 от 2018 г.,
в сила от 1.01.2019 г.,
бр. 5 от 2019 г.,
в сила от 1.01.2019 г.,
бр. 101 от 2019 г.,
в сила от 1.01.2020 г.,
бр. 9 от 2020 г.,
в сила от 31.01.2020 г.,
бр. 18 от 2020 г. ,
в сила от 1.01.2020 г.)

Таблица за минималните и максималните размери на основните месечни заплати по нива и степени

Нива на основните месечни заплати	Длъжностни нива по КДА	Наименование на длъжностните нива по КДА	Основни месечни заплати по нива и степени в левове							
			1		2		3		4	
			минимална	максимална	минимална	максимална	минимална	максимална	минимална	максимална
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	1	Ръководно ниво 1	1500	3500	1600	4600	1700	4900	1800	5400
2	2	Ръководно ниво 2	1300	3300	1400	4300	1500	4700	1600	5200
3	3	Ръководно ниво 3А	1100	3200	1200	4100	1300	4450	1400	4900
4	3	Ръководно ниво 3Б	1000	3100	1100	4000	1200	4300	1300	4800
5	3	Ръководно ниво 3В	900	3000	1000	3850	1100	4200	1200	4700
6	4	Ръководно ниво 4А	800	2900	900	3700	1000	4100	1100	4600
7	4	Ръководно ниво 4Б	770	2800	850	3600	950	4000	1050	4450
8	5	Ръководно	750	2700	800	3500	900	3850	1000	4300

		дно ниво 5А								
9	5	Ръково дно ниво 5Б	740	2600	780	3400	880	3700	980	4200
10	5	Експерт но ниво 1А	730	2500	770	3250	870	3600	970	4100
11	5	Експерт но ниво 1Б	720	2400	760	3100	860	3500	960	3950
12	6	Ръково дно ниво 6А	700	2300	750	3000	850	3400	950	3850
13	6	Ръково дно ниво 6Б	680	2200	730	2900	830	3250	930	3700
14	6	Експерт но ниво 2	660	2100	710	2800	810	3200	910	3600
15	7	Ръково дно ниво 7А	650	2050	700	2750	800	3100	900	3500
16	7	Ръково дно ниво 7Б	630	2000	680	2700	780	3050	880	3400
17	7	Експерт но ниво 3	620	1950	660	2650	760	3000	860	3350
18	8	Ръково дно ниво 8	615	1900	650	2600	750	2950	850	3300

19	8	Експерт но ниво 4	610	1850	620	2500	720	2900	820	3250
20	9	Експерт но ниво 5	610	1800	610	2450	700	2800	800	3200
21	10	Експерт но ниво 6	610	1700	610	2350	610	2700	700	3100
22	11	Експерт но ниво 7	610	1600	610	2200	610	2600	650	2950
23	11	Ниво специал ист 1	610	1200	610	1600	610	1800	620	2050
24	12	Ниво стажант	610	1100	610	1450	610	1600	610	1900
25	12	Ниво специал ист 2	610	1050	610	1400	610	1550	610	1750
26	13	Ниво специал ист 3	610	1000	610	1300	610	1500	610	1600
27	13	Ниво сътрудн ик	610	900	610	1200	610	1400	610	1500
28	14	Ниво изпълн ител	610	850	610	1150	610	1300	610	1450

Приложение

№ 2

към чл. 4
(Изм. – ДВ, бр. 102 от 2017 г.,
в сила от 1.01.2018 г.,
бр. 107 от 2018 г.,
в сила от 1.01.2019 г.,
бр. 5 от 2019 г.,

в сила от 1.01.2019 г.,
бр. 101 от 2019 г.,
в сила от 1.01.2020 г.)

Таблица за размерите на минималните и максималните основни месечни заплати по длъжностни нива за заемащите дипломатически длъжности в дипломатическата служба съгласно Класификатора на дипломатическите длъжности – приложение към чл. 42 от Закона за дипломатическата служба

Длъжностни нива по КДД	Наименование на длъжностните нива по КДД	Основни месечни заплати	
		минимална	максимална
A1	Ръководна длъжност A1	1210	
A2	Ръководни длъжности A2	1100	
A3	Ръководни длъжности A3	1050	
A4	Ръководни длъжности A4	990	
B1	Координационни длъжности B1	940	
B2	Координационни длъжности B2	880	
B3	Координационни длъжности B3	850	
B1	Експертни длъжности B1	830	
B2	Експертни длъжности B2	770	
B3	Експертни длъжности B3	720	
B4	Експертни длъжности B4	660	
B5	Експертни длъжности B5	610	
B6	Експертни длъжности B6	610	